

Sygn. akt V GC 491/16 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

07 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Dobosz

Protokolant st. sekr. sąd. Beata Świąś

po rozpoznaniu 07 lutego 2017r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 3 123,20 zł (trzy tysiące sto dwadzieścia trzy złote 20/100), w tym:

- 1) kwotę 44,90 zł (czterdzieści cztery złote 90/100) z odsetkami ustawowymi od 15 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;
- 2) kwotę 189,75 zł (sto osiemdziesiąt dziewięć złotych 75/100) z odsetkami ustawowymi od 15 lipca 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;
- 3) kwotę 1 418,57 zł (jeden tysiąc czterysta osiemnaście złotych 57/100) z odsetkami ustawowymi od 25 sierpnia 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;
- 4) kwotę 1 469,98 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt dziewięć złotych 98/100) z odsetkami ustawowymi od 15 września 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;
- 5) odsetki ustawowe od kwoty 9,70 zł (dziewięć złotych 70/100) od 15 grudnia 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do 11 kwietnia 2016r.;
- 6) odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 4,85 zł (cztery złote 85/100) od 15 stycznia 2016r. do 11 kwietnia 2016r.;
- 7) odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 4,85 zł (cztery złote 85/100) od 15 lutego 2016r. do 11 kwietnia 2016r.;
- 8) odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 4,85 zł (cztery złote 85/100) od 15 marca 2016r. do 11 kwietnia 2016r.;

II. w pozostałej części umarza postępowanie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 257,00 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego A. S. na rzecz Skarbu Państwa - kasa Sądu Rejonowego w Nowym Sączu kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem uzupełnienia wpisu.

SSR Anna Dobosz

Sygn. akt V GC 491/16 upr

1. odnotować wyrok,
2. kal. 21 dni,
3. po prawomocności wykonać pkt IV wyroku.

07 lutego 2017r. SSR Anna Dobosz

Sygn. akt V GC 491/16

UZASADNIENIE

wyroku z 07 lutego 2017r.

W pozwie z 16 marca 2016 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w M. domagał się zasądzenia od pozwanego A. S. kwoty 3.147,45 zł, wraz z odsetkami ustawowymi szczegółowo wyliczonymi w pozwie oraz kosztami procesu.

Uzasadniał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej powodowe przedsiębiorstwo od lat świadczy usługi na rzecz pozwanego, który nie płacił wynikających stąd należności. Nie zareagował także na przedsądowe wezwanie do zapłaty.

(pozew – k. 2-4, 22-23).

Sąd Rejonowy w Lublinie nakazem zapłaty w elektronicznym w postępowaniu upominawczym z 13 kwietnia 2016r. uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty - k. 5/2).

Pozwany A. S., w sprzeciwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym z 25 maja 2015r. przyznał, że pomiędzy stronami została zawarta umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków. Kwota objęta żądaniem pozwu obejmuje okres rozliczeniowy, który jest przedmiotem toczącego się procesu przed Sądem Rejonowym w Nowym Sączu do sygnatury VGC 153/15. Wskazał, że nie uchyła się od zapłaty należności, ale chce aby odbywało się to wg wskazań wodomierza. Pozwany wielokrotnie pisemnie występował do powoda argumentując, że poprzedni licznik był zły i błędnie wskazywał odczyt. Ponadto zarzucił, że złożenie pozwu narusza zasady współżycia społecznego w sytuacji, gdy pozwany dokonał zapłaty za część faktur.

(sprzeciw w epu – k. 7 -8).

W sprzeciwie złożonym do Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z 7 listopada 2016 roku pozwany w całości podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Dołączył do niego dowód przelewu na kwotę 24,25 zł.

(sprzeciw – k. 32-33).

Na rozprawie 7 lutego 2017 roku powód cofnął pozew i zrzekł się roszczenia odnośnie żądania zapłaty kwoty 24,25 zł, uiszczonej przez pozwanego 11 kwietnia 2016 roku i sprecyzował żądanie w części ograniczonej.

(oświadczenie do protokołu rozprawy – k. 71).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

20 kwietnia 1999 roku strony zawarły umowę, mocą której powód zobowiązał się dostarczać pozwanemu wodę i odprowadzać ścieki z budynku sanatorium (...) w Z.. Zgodnie z umową, ilość pobranej wody (a co za tym idzie odprowadzonych ścieków) miała być ustalana na podstawie wskazań wodomierza. Strony określiły zasady odpłatności w przypadku niesprawności wodomierza bądź niemożliwości odczytu jego wskazań. Usługobiorca zobowiązany był do informowania powoda o konieczności sprawdzenia prawidłowości działania wodomierza.

(d. umowa – k. 44-47).

31 lipca 2014 roku strona powodowa wystawiła pozwanemu fakturę za opłaty pobrane za abonament i odbiór ścieków za okres od 31 grudnia 2011 roku do 04 lipca 2014 roku. Pozwany należności z tej faktury nie uiszczył. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy wyrokiem z 1 grudnia 2015 roku zasądził od pozwanego na rzecz powoda należność objętą tą fakturą. Sąd Okręgowy w Krakowie XII Wydział Gospodarczy Odwoławczy wyrokiem z 09 sierpnia 2016 roku oddalił apelację pozwanego od tego wyroku. Sądy obu instancji ustaliły, że to na pozwanym ciążył obowiązek pilnowania, aby wodomierz którego wskazania były podstawą naliczania opłat za odbiór ścieków, był okresowo legalizowany. Zaniedbania w tym zakresie obciążały pozwanego, który sprawował pieczę nad urządzeniem pomiarowym.

Decydujące znaczenie dla ustalenia wysokości należności przypadającej stronie powodowej z tytułu poboru wody i odprowadzania ścieków, miał odczyt wodomierza. Żadna ze stron nie występowała o zmianę umowy.

(d. akta VGC 153/15).

Powód wystawił pozwanemu faktury:

(...) za okres od 01.10.2014r. do 31.12.2014r. na kwotę 44,90 zł, w tym opłata abonamentowa za wodę 14,55 zł i odprowadzenie ścieków 5 metrów sześciennych – 30,35 zł,

(...) za okres od 01.07.2015r. do 31.07.2015r. na w kwotę 1.418,57 zł, w tym opłata abonamentowa za wodę 4,85 zł i odprowadzenie ścieków 220 metrów sześciennych – 1.413,72 zł,

(...) za okres od 01.08.2015r. do 31.08.2015r. na kwotę 1.469,98 zł, w tym opłata abonamentowa za wodę 4,85 zł i odprowadzenie ścieków 228 metrów sześciennych – 1.465,13 zł,

(...) za okres od 01.09.2015r. do 30.09.2015r. na kwotę 19,70 zł, tytułem opłaty abonamentowej,

(...) za okres od 01.12.2015r. do 31.12.2015r. na kwotę 4,85 zł, tytułem opłaty abonamentowej,

(...) za okres od 01.01.2016r. do 31.01.2016r. na kwotę 4,85 zł, tytułem opłaty abonamentowej,

(...) za okres od 01.02.2016r. do 28.02.2016r. na kwotę 4,85 zł, tytułem opłaty abonamentowej.

(d. faktury – k. 36 - 43).

14 grudnia 2015 roku powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty m.in. przedmiotowej należności. Wezwanie wysłane zostało do pozwanego listem poleconym.

(d. wezwanie z dowodem nadania – k. 33-34).

11 kwietnia 2016 roku pozwany przekazał powodowi kwotę 24,25 zł, w dowodzie przelewu wskazując, że płaci należności na poczet faktur: (...), (...), (...), FC (...).

(d. dowód przelewu – k. 56).

Pozwany wynajmował budynek sanatorium sąsiedniemu domowi wczasowemu.

(d. zeznania pozwanego – k. 73).

W 2012r. zakończył się okres legalizacji wodomierza, wg wskazań którego powód dokonywał odczytu danych na potrzeby naliczenia należności za odprowadzone ścieki.

(niesporne).

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów w postaci umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, faktury vat, akta związkowe VGC 153/15, częściowo zeznania pozwanego.

Przede wszystkim sąd zauważa, że obecna sprawa jest niejako kontynuacją stanu faktycznego ustalonego w sprawie związkowej, którego istotne okoliczności nie uległy dotychczas zmianie. Strony wiąże ta sama umowa, która była przedmiotem analizy w sprawie związkowej, identycznie nadal uregulowane są wzajemne prawa i obowiązki stron. Pozwany nie wykazał, aby wystąpił jesienią 2014r. lub przed lipcem 2015 roku do powoda o wymianę wodomierza, nie zgłaszał także, aby wodomierz nieprawidłowo odczytywał ilość odprowadzanych ścieków.

Pozwany w swoich zeznaniach przyznał, że wynajmował budynek sanatorium innemu podmiotowi w okresie wakacyjnym, ale nie potrafił sprecyzować w którym to było roku. Sąd przyjął, że pozwany celowo zasłaniał się niepamięcią, aby uzyskać korzystne dla siebie orzeczenie.

Zgodnie z art. 232 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powód na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku twierdził, że faktyczne odprowadzanie ścieków miało miejsce w miesiącach wakacyjnych 2015 roku, co w sposób niebudzący wątpliwości wynika z faktur dołączonych do pozwu. Pozostałe miesiące za które powód naliczał należności obejmowały wyłącznie opłaty abonamentowe.

Pozwany, o ile chciał uwolnić się od odpowiedzialności mógł w prosty sposób wykazać, choćby poprzez przedstawienie dokumentów księgowych swojej firmy za miesiące wakacyjne 2015 roku - że nie wynajmował swojego budynku, nie otrzymywał należności z tytułu ewentualnego wynajmowania spornego sanatorium, a stan jego przychodów z najmu spornego obiektu w tamtym okresie wyniósł 0 zł.

Identyczne okoliczności faktyczne były w sposób ostateczny ustalone w sprawie związkowej, prawomocnie zakończonej, odnośnie lat wcześniejszych, kiedy także w okresach wakacyjnych powód odnotowywał wysokie odczyty wodomierza świadczące o odprowadzaniu ścieków w tych okresach z obiektu będącego własnością pozwanego, odnośnie którego strony wiązała umowa.

Niezależnie od tego w sytuacji, gdy stan faktyczny między stronami nie uległ zmianie, brak było podstaw do innych wnioskowań niż poczynione uprzednio w sprawie VGC 153/15.

Pozwany do sprzeciwu od nakazu zapłaty dołączył kserokopie pism z 27 listopada 2015 roku i 29 marca 2016 roku. Sąd nie dopuścił dowodu z tych dokumentów albowiem nie były one podpisane, nie były opatrzone żadną adnotacją która świadczyłaby, że wpłynęły do powoda. Treść pisma z 27 listopada 2015 roku odnosiła się do okoliczności wymiany wodomierza która to kwestia ostatecznie została przesądzona w sprawie związkowej. Treść pisma z 29 marca 2016 roku nie wносиła niczego nowego do obecnej sprawy.

Do pisma z 1 lutego 2017 roku pozwany dołączył kserokopię pisma z 6 października 2014 roku. Na piśmie tym także brak podpisu jego autora i adnotacji o złożeniu tego pisma u powoda. Pismo to nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie obecnej, albowiem dotyczy okresu nieobjętego żądaniem pozwu ze sprawy obecnej.

Sąd pominął wniosek pozwanego złożony na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku o przesłuchanie świadka P. M.. Wniosek ten sąd ocenił jako spóźniony, albowiem nie było żadnych przeszkód do tego, by pozwany złożył taki wniosek w sprzeciwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym czy w sprzeciwie złożonym do akt sprawy kilka miesięcy przed rozprawą (art. 503 § 1 kpc).

Sąd zważył co następuje:

Sąd umorzył postępowanie odnośnie żądania zapłaty kwoty 24,25 zł, a to wobec cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia na skutek zapłaty tej należności w toku procesu.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w pozostałej części, co do której powód żądanie podtrzymał.

Przedmiotem sporu co do którego miał obowiązek sąd orzec, było ustalenie, czy powód zasadnie może domagać się od pozwanego zapłaty za odprowadzone ścieki z nieruchomości pozwanego, w ilości a co za tym idzie cenie – ustalonych stosownie do wskazań wodomierza, zamontowanego na urządzeniach przesyłowych na nieruchomości pozwanego, który to wodomierz był pozbawiony legalizacji w dacie gdy dokonywano na nim odczytów.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z 7 czerwca 201 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U z 2015r., poz. 139 – tekst jednolity), jeżeli umowa o zaopatrzeniu wodę lub odprowadzenie ścieków nie stanowi inaczej, odbiorca usług odpowiada za zapewnienie niezawodnego działania posiadanego urządzenia pomiarowego. Art. 15 ust. 3 ustawy stanowi, że koszty utrzymania urządzenia pomiarowego ponosi odbiorca.

Z § 7 umowy stron wynika, że ilość pobranej wody, czy odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie wskazań wodomierza. Pozwany pomimo, że posiadał wiedzę o braku legalizacji wodomierza, nie wystąpił do powoda o jego ponowne zalegalizowanie lub wymianę. Fakt wygaśnięcia okresu legalizacyjnego wodomierza, sam w sobie nie przesądza o wadliwości wskazań tego urządzenia.

Obecna sprawa dotyczy roszczeń powoda obejmujących w szczególności miesiące wakacyjne 2015 roku. W tym czasie pozwany był już stroną procesu toczącego się do sygnatury VGC 153/15. Jeśli uważał, że urządzenie odczytowe jest wadliwe, miał możliwość, znając już stanowisko powoda prezentowane w sprawie poprzedniej, wystąpić do Przedsiębiorstwa (...) z żądaniem wymiany urządzenia lub jego ponownej legalizacji. Mógł wystąpić o zmianę warunków umowy w części obejmującej ustalenie sposobu rozliczeń wg innych zasad. Żadnych działań pozwany nie podjął. Dodatkowo sąd zauważa, że pomimo iż od 09 sierpnia 2016 roku pozwany ma świadomość, że należność zasądzona w tamtej sprawie go obciąża, nadal nie zrealizował swojego obowiązku i nie dokonał zapłaty tamtego długu do powoda. Obecnie pozwany podnosi identyczne zarzuty jak w sprawie uprzedniej, równocześnie nie podejmując żadnych czynności, które by mogły skutkować uwolnieniem go od odpowiedzialności z tytułu zapłaty za świadczone na jego rzecz usługi.

Sąd nie znalazł także podstaw do oddalenia powództwa w oparciu art. 5 k.c.

W wyroku z dnia 28 listopada 1967 r., I PR 415/67, OSP 1968, z. 10, poz. 210 Sąd Najwyższy stwierdził, że "Zasady współżycia społecznego" w rozumieniu art. 5 k.c. są pojęciem pozostającym w nierozłącznym związku z całokształtem okoliczności danej sprawy i w takim całościowym ujęciu wyznaczają podstawy, granice i kierunki jej rozstrzygnięcia w wyjątkowych sytuacjach, które przepis ten ma na względzie. Dlatego dla zastosowania tego przepisu konieczna jest ocena całokształtu szczególnych okoliczności danego rozpatrywanego wypadku w ścisłym powiązaniu nadużycia prawa z konkretnym stanem faktycznym. Z tej też przyczyny w świetle art. 5 k.c. na podstawie zasad współżycia społecznego nie można formułować dyrektyw o charakterze ogólnym. Zasady współżycia społecznego mogą stanowić podstawę dokonania korektury w ocenie nietypowego przypadku, nie służą jednak do uogólnień w sytuacjach uznawanych za typowe.

Stosowanie art. 5 znajduje uzasadnienie w sytuacjach, gdy wydane rozstrzygnięcie, mimo że zgodne z prawem, musiałoby jednocześnie zostać negatywnie ocenione na podstawie norm pozaprawnych, regulujących zasady moralne funkcjonujące w społeczeństwie.

Zasada "czystych rąk" polega na tym, że ochrony przewidzianej w art. 8 KP (5 KC) może żądać jedynie ten, kto sam postępuje nienagannie (tak. SN w wyroku z 11.05.2016r. I PK 134/15).

Sąd nie dopatrył się w postawie powoda nadużycia prawa podmiotowego związanego z żądaniem zapłaty w ramach realizacji umowy stron. Przeciwnie, to postawę pozwanego sąd ocenia negatywnie. Pozwany nie respektuje prawomocnego wyroku sądu zasądzającego od niego należność na rzecz powoda w sprawie związkowej. Podobnie jak uprzednio, zgłasza spóźnione wnioski dowodowe, zasłania się niepamięcią, prezentuje postawę lekceważącą zarówno wobec strony przeciwnej, jak i sądu

Mając na uwadze powyższe, sąd w oparciu o powołane przepisy zasądził od pozwanego na rzecz powoda całość żądanej należności, zgodnie z żądaniem pozwu, sprecyzowanym na rozprawie 7 lutego 2017 roku.

Wobec uwzględnienia żądania pozwu w całości, w oparciu o art. 98 i n. kpc, sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu to jest wpisu 40 zł, uiszczonego przez powoda w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zwrot kosztów zastępstwa przez fachowego pełnomocnika w wysokości 1.217,00 zł. Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kasa Sądu Rejonowego w Nowym Sączu kwotę 60 zł tytułem uzupełnienia wpisu. Sprawa toczyła się w postępowaniu uproszczonym, gdzie wpis od podanej wartości przedmiotu sporu powinien wynieść 100,00 zł, a koszt ten w całości powinien obciążyć stronę przegrywającą, tj. pozwanego.

Z:

1. Odnotować uzasadnienie.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem i doręczyć pozwanemu.
3. K.. 14 dni.

21.02.2017r.